

Ieder jaar opnieuw, als de dagen beginnen te korten en de duisternis steeds vroeger intreedt, kijken we uit naar die periode waar we met de vormelingen stilstaan bij het begin van de Advent. "Advent, komt van het Latijnse werkwoord 'advenire', wat 'komen' betekent," legt Mieke ons uit. En dat is net het gevoel dat we toch ieder jaar opnieuw voelen opkomen, het gevoel van verlangend uitkijken naar meer licht en naar de komst van het Licht in ons leven. De eerste zondag van de Advent, is meteen de start van een nieuw kerkelijk jaar en het begin van een periode van vier zondagen op rij waar de priester een paarse stola draagt. Paars het teken van inkeer. "Het is een periode om eens diep in ons hartje te kijken, naar de dingen die we misschien verkeerd hebben gedaan en waarover we toch even willen nadenken," gaat Mieke in haar verhaal verder. We bevinden ons dan in de sacristie waar de verschillende kleurrijke kazuifels mooi in de kast hangen. Zo reizen we door het ganse kerkelijk jaar en worden we getoetst naar onze parate kennis. Het mooi verhaal over de reden waarom men vroeger carnaval is beginnen vieren, na een lange donkere winter waarbij de etenswaren in ijskelders werden bewaard, vormt het sluitstuk van Mieke haar verhaal.

Een andere groep jongens en meisjes zijn van bij het aankomen vrijwel direct aan de slag gegaan met het maken van een adventskrans. Petra en Donald en een paar ouders begeleiden hen in de knutselwerkjes waar groene ijzerdraad, groene cipres takken en rode linten aan te pas komen. Het vraagt wat handigheid om de takken rond de piepschuim ringen te wikkelen. Maar het lukt hun en vooral de meisjes wonderwel om stuk voor stuk prachtige kransen te maken. Meer foto's zijn te bewonderen op onze website van de parochie.

We sluiten deze boeiende namiddag af met het bezoek aan het orgel. Dit toemaatje van deze activiteit mag zeker niet ontbreken. Via de smalle draaitrap met dikke touw als houvast klimmen we 'op eigen risico' naar boven. Daar ontdekken we het wonder van dit mooi gerestaureerde orgel daterend van het jaar 1857. Het orgel telt een klavier met 54 toetsen, 12 registers met telkens 54 aparte pijpen. Zo komen we aan een totaal van 685 pijpen. "Wauw, zoveel," horen we de jonge nieuwsgierigen uitroepen. We kunnen de orgelpijpen jammer genoeg niet zien, want ze zitten allemaal verborgen in een grote houtenkast. Mooi weetje; de grote pijpen die langs de frontzijde te zien zijn, zijn allemaal nep. Het zijn imitatiepijpen bekleed met tinfoel.

Vanuit de andere kerkplekken Deurle en Latem waar ook de jongens en meisjes aan de slag zijn gegaan, komen enthousiaste geluiden en bijpassende foto's naar ons toe. Met in totaal 61 waren de vormelingen present. Een heel mooie opkomst dus.

Namens alle catechisten,
Zalige Advent
Bartel